

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 28.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940266944.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

For første Gang i mit Liv føler jeg Sorg over at jeg ingen Mand er. Hvor fattigt og indholdsløst er ikke vort Liv imod deres? Er det med Rette at de halve Mennesker ere udelukkede fra al aandelig Beskjæftigelse? Eller har virkelig Vorherre skabt os af ringere Stof end Mændene, (hvilket jeg hørte en af de interessanteste Herrer her i Egnen for fuld Alvor paastaae), saa vi maae lade os nøie med automatmæssigt at udføre det trivielle Arbeid, der er os anvist i Livet? Har vor Aand da ikke Kraft og vort Hjerte ikke Begeistring? O jo, men det egentlige Liv i os er ikke kommet til Bevidsthed, vor Aand er fangen, og Fordommen staaer paa Vagt ved dens Fængsel. Naar jeg taler med Damer, eller med almindelige Herrer, synes jeg nok, jeg kan tænke, men naar jeg læser en Bog, som den af M*, indseer jeg, at jeg ikke alene ikke kan tænke, men at jeg formodentlig aldrig kommer ud af den Dunkelhed, hvori kun halvbevidste Tanker og uklare Begreber kjæmpe. Jeg troer, det er Poul Møller, som et Sted siger: »At Fruentimmer meest lade sig beherske af dunkle Følelser, kommer af, at deres Tænkning ikke med Energie udføres i Ord.« Ja, Mændene have tusinde Midler til deres Uddannelse! Foruden deres Studier have de den frie Udvexling af Tanker, med deres Venner, som de selv kunne vælge. Men vi! Blandt vore Lige finde vi sjeldent Nogen, som har Interesse for andet end for Ingenting, og Herrerne agte det sjeldent Umagen værdt at spilde (?) lidt af deres Viisdom i alvorlig Samtale med en Dame. Alt bliver gjort for at udslette det eiendommelige Præg i unge Pigers Character. Det synes Folk ikke om! Det er ikke kvindeligt at sige imod! Man maae ikke stikke af iblandt Andre! o.s.v. Man vilde ikke finde halv saa meget Coquetterie eller Forfængelighed hos vort Kjøen, hvis Enhver havde Lov til i Ro at udvikle sig efter sin naturlige Tilbøielighed. Nu faae de stakkels Børn aandeligt Snørliv paa, førend de kunne tænke.